10e JAARGANG. № 272.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT.

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya. ⅌ jaar .... f 18.—
„ Java buitenb. „ do........ „ 20.—
„ Europa „ do........ „ 25.—

De Oostpost verschijnt dagelijks met uitzondering van den ZONDAG.

WOENSDAG 19 NOVEMBER 1862.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIEN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; benevens het zegel.
Advertentien met groote letters betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

IS DIT BIGAMIE OF NIET?

(Vervolg)

In de smart van haar weduwenschap moest haar nog een verschrikkelijke slag treffen. Op zekeren dag, toen zij zich in gezelschap bevond van haren vader en hare zuster Jeannette, bragt men haar een' brief van den heer Chilton, die oogenblikkelijk een onderhoud met haar eischte, ter bespreking van eene zaak van het uiterste gewigt. Toen Mevrouw Seyton zich den naam van dien man te binnen bragt, liet zij hem binnenkomen, en nu verhaalde deze haar op ruwen, bijna onbeschaamden toon, dat kapitein Gosford niet overleden was op het tijdstip, dat hij zelf haar had aangekondigd, dat hij slechts schijndood geweest was, en nog zes maanden daarna geleefd had.

„Bij toeval het register van den adel openslaande", voegde hij er nog bij, „heb ik voor de eerste keer de dagteekening gezien van uw huwelijk met Graaf Seyton. Ik moet u zeggen, dat het plaats had acht dagen vóór het overlijden van den kapitein, dat het bijgevolg niet geldig is, en dat uw zoon, niet meer dan ik ben, graaf van Seyton is."

Bij het vernemen van dit verschrikkelijk berigt, viel de gravin in zwijm, terwijl Chilton verdween, na een' bediende gescheld te hebben.

Toen lady Seyton weder bijkwam, was zij zoo beangst en gejaagd, dat het haar slechts met moeite gelukte, de oorzaak hiervan voor haren vader en hare zuster te verbergen.

In een volgend onderhoud bragt Chilton haar bewijzen bij van hetgeen hij haar gezegd had, en toonde hij haar een certificaat van den doodgraver van Swords, zekeren Pieter Cunningham, die getuigde, dat Karel Gosford den 26sten Junij 1832 begraven was, en dat de ware dag van zijnen dood, 23 Junij, op zijnen grafsteen stond uitgehouwen, en voorts een tweede certificaat van Patrick Mullins, steenhouwer te Dublin, die het grafschrift had gebeiteld, en hetzelfde feit onderteekend had.

„Hebt gij een afschrift van die bewijsstukken?" vroeg de heer Flint.

„Ja," zeide de gravin, die overleggende, „hier zijn zij. In mijnen schrik heb ik, verstoken als ik was van allen raad, en niemand met mijn' verschrikkelijken toestand durvende bekend maken, Chilton's stilzwijgen gekocht door aanzienlijke geldsommen... maar hij is niet te bevredigen, en gisteren.... zijn verschrikkelijk voorstel van gisteren kan ik u niet mededeelen: het is vervat in dit briefje"

„Hoe! hij wil u huwen! de ellendeling!" riep de heer Flint met een gevoel van afgrijzen uit.

„Duizendmaal liever wil ik sterven!" zeide lady Seyton met bevende stem. „Maar wat thans te doen? Kunt gij mij redden?"

„Ongetwijfeld" antwoordde de heer Flint, „als deze gansche geschiedenis van Chilton eene schurkenstreek is, uitgedacht om u geld af te persen, en ik ben sterk geneigd, zulks te gelooven."

„Zou het mogelijk zijn!" riep de gravin met plotselinge vreugde uit.

Het denkbeeld, dat deze man een spel dreef met hare vrees en hare ligtgeloovigheid was nog niet bij haar opgekomen.

„Hoe denkt gij er over, Mijnheer Sharp?" vroeg mij mijn deelgenoot.

Ik weifelde met het uiten van mijne meening, want ik deelde de hoop niet, die de heer Flint zoo even aan den dag had gelegd. Een bedrog, zoo als hij hier veronderstelde te bestaan, was zoo gemakkelijk te ontdekken, en kon hem, die er zich aan schuldig zou maken, aan zulk eene zware straf blootstellen, dat ik niet durfde onderstellen, dat een bekwaam mensch zou wagen, het te plegen.

In plaats van Flints vraag te beantwoorden, sprak ik in mijnen twijfel:

„Naar luid van dit briefje verzoekt Chilton heden middag te drie uur om een onderhoud in het hotel Seyton. Zouden wij u niet bij dit mondgesprek kunnen vervangen? Een kort gesprek met dezen man zou misschien nuttig zijn."

Mevrouw Seyton nam dit voorstel gretig aan, en wij kwamen overeen, dat wij ons een half uur vóór de komst van haren vervolger ten harent zouden vervoegen. Zij verliet ons zeer voldaan, dat zij ons haar geheim had toevertrouwd en door hoop verlevendigd, en steeg in een huurrijtuig om zich naar huis te begeven.

De heer Flint en ik onderzochten naauwkeurig de bijzonderheden van deze vreemde zaak, en wij besloten onderling, dat, als Chilton's taal onze vermoedens bevestigde, de heer Flint zou vertrekken om in Ierland een onderzoek in het werk te stellen.

„Daar is de heer Chilton" riep lady Clara uit, terwijl zij haastig de zaal binnen trad, waar ik hem met den heer Flint afwachtte, „Voor mij is het niet noodig, niet waar, bij uw onderhoud tegenwoordig te zijn?"

„Wel neen" antwoordde ik.
Zij vertrok.
Flint stond op, en bleef digt bij de deur staan. Thans klonk een zware voetstap in de galerij, en wij zagen een' man van ongeveer vijf en dertig jaar binnenkomen, van eene hooge gestalte en een onverschrokken uiterlijk. Ook rilde hij bij het zien van mij. Waarschijnlijk raadde hij mijn beroep.
„Wat beteekent dit" zeide hij. „Ik verwachtte..."
„Lady Seyton. Zeer goed. Maar deze heeft mij belast, de in dezen brief vermelde zaak met u af te handelen.
„U heb ik niets te zeggen" antwoordde hij platweg, en maakte eene beweging om weêr naar buiten te gaan.
De heer Flint sneed hem den pas af, en zeide:
„Gij gaat niet verder; de policie is gewaarschuwd."
„De policie!" riep Chilton uit. „Waar denkt gij aan?"
In spijt van zijne vastberadenheid, was hij zigtbaar aangedaan door den onderzoekenden en uittartenden blik van Flint.
„Wij hebben een onzer ambtelijke pligten te vervullen," vervolgde mijn deelgenoot; „wij zijn mannen van de wet, gij een man van zaken. Laat ons gaan zitten. Ik hoop, dat wij elkander zullen verstaan."
Chilton nam zwijgende plaats.
„Weet gij," sprak de heer Flint, „dat gij u bloot gegeven hebt voor een vonnis van verbanning?"
„Ik! hoe zoo?" riep Chilton uit, hij kleurde en stond eensklaps op.
„Van verbanning" hernam de heer Flint met onverstoorbare bedaardheid, „voor den tijd van zeven, tien, vijftien jaren of wel levenslang, maar hoogstwaarschijnlijk zal de laatstgenoemde straf u treffen.
„Wat denkt gij dan wel?" riep de heer Chilton op een' toon van woede uit; „ik kan alles bewijzen, wat ik beweerd heb. De heer Gosford..."
„Nu, mij wel" hernam Flint, „schik de zaken, zoo als u goeddunkt. Het is altijd de geschiedenis van den sleutel van Blaauwbaard: wischt men aan den eenen kant de bloedvlek af, dan verschijnt die op nieuw aan een' anderen kant. Een feit is het, dat gij door bedreigingen geld verkregen hebt: dit is eene misdaad, die door de wet gestraft wordt als diefstal op den publieken weg. Gij hebt u geld doen toetellen voor eene akte van bigamie, en hebt u daardoor in een' noodlottigen toestand gebragt. Oordeel zelf.
De stoutmoedige Chilton scheen door het aangevoerde uit het veld geslagen. Echter herkreeg hij spoedig zijne koelbloedigheid.
„Goed" zeide hij, „laat ik dan maar gestraft worden," zoo als het behoort! Maar de hoogmoedige gravin zal vallen, en ik verklaar u bij dezen, voegde hij er bij, terwijl hij opstond, „dat ik u tart, iets tegen mij te ondernemen. Men zal mij voor mijn stilzwijgen betalen, of ik ga op staanden voet aan den heer Jacobus Kingston vertellen, dat het erfgoed der Seyton's aan hem toebehoort."
„En ik verklaar u" gaf Flint ten antwoord, „dat, als gij naar buiten gaat, ik u aan de policie overlever, en tot déportatie laat veroordeelen. Kom, laat ons eens rustig praten. Wij hebben sterke reden, om te gelooven, dat al wat gij verteld hebt slechts een door u uitgevonden praatje is om bankbilletten te verkrijgen. Pas op! als dit het geval is, zullen wij de waarheid weten uit te vorschen. Het best is, dat gij, terwijl het hiertoe nog tijd is, met ons in schikking treedt. Wat zegt gij?... als men u eens honderd pond sterling gaf voor eene gulle bekentenis, waarna men u in vrijheid liet trekken?" Doe eene keus, en wees geraden!"
Chilton aarzelde. Zijne lippen beefden. Klaarblijkelijk was het, dat hij eene bekentenis had af te leggen.
„Neen," mompelde hij na een oogenblik stilzwijgens, „ik heb niets te bekennen."
„Wilt gij niet? Welnu, dan laat ik u aan uw lot over." Toen meende ik, het woord te moeten opvatten.
„Luister eens" sprak ik tot hem. „Wij wenschen, hieraan een einde te maken. Van het beleedigende voorstel, in dit briefje vervat, kan geen sprake zijn. Laat ons slechts over de geldkwestie handelen. Hoeveel eischt gij om over deze ellendige zaak het stilzwijgen te bewaren?"
„Duizend pond sterling 's jaars en het eerste jaar onmiddelijk uit te keeren" antwoordde hij.
„Waarlijk, uwe voorwaarden zijn matig gesteld. Wilt gij dit contract teekenen, vooronderstel, dat wij ze aannemen?"

(Wordt vervolgd).

NEDERLANDSCH INDIE

Soerabaja 19 November 1862.

Mailtelegram.

De mailberigten tot 9 October uit Europa zijn heden te Batavia aangekomen.

— Bijzonder politiek nieuws brengt de overland-post ditmaal niet mede.

— In het hoofd-kies-district Gorinchem is tot lid van de 2e kamer der Staten Generaal, in plaats van den heer Mr. Elout van Soeterwoude, verkozen de heer Boetselaar.

— De minister van binnenlandsche zaken blijft, ook na de indiening van het bewuste adres, vasthouden aan zijne meening omtrent den uitleg van de militiewet. De zich gevormd hebbende commissie ter behartiging van de belangen in dezen van in Indië woonachtige ouders zal zich bij adres aan de tweede kamer van de vertegenwoordiging wenden, met verzoek tot het nemen van een initiatief tot wijziging der bedoelde wet.

— In de Italiaansche kwestie is weinig verandering gekomen. Alleen valt mede te deelen, dat aan Garibaldi en al zijne volgelingen amnestie geschonken is. Des generaals gezondheidstoestand is steeds verbeterende.

— De Engelsche natie toont steeds veel sympathie voor Garibaldi. Te Londen wordt een hevige pennenstrijd gevoerd tusschen de aanhangers en bewonderaars van Garibaldi en de Iersche partij der Pausgezinden.

— In Pruissen duurt de strijd tusschen het volk en de jonkerpartij steeds voort.

— Tusschen de Serviërs en het Turksche gouvernement is een vergelijk getroffen.

— In Amerika wordt de strijd van weerszijden met verdubbelde kracht voortgezet.

De Zuidelijken hebben in den laatsten tijd aanzienlijke verliezen geleden.

KOFFIJ met veel vraag, ¼ à ¾ cent boven veilings-prijzen. — *Goed ordinaire Java* 46 ct.

SUIKER witte *f* 1.— grijze en blonde *f* 1¼, bruine *f* 1¼ onder September.

THEE 25900 kisten *Java* verkocht tot vaste prijzen. — *Congo* 63 à 132 ct

RIJST 15000 balen *Rangoon* verkocht tot *f* 6¾—; mooije witte *Java f* 9¾ tot *f* 10¼.

PEPER 1938 balen verkocht tot 22.

HUIDEN *koe-* 58 à 60 cs. *buffel-* 28 à 30 cs.

TIN 5000 blokken tot 68¼ en 69 afgedaan.

ZIJDE 353 balen *Japansche* zijde bedongen 15¼ à 33.

WAS 1000 kisten Japansche was tot 35¼ à 40¼ verkocht.

GOM DAMAR 556 kisten tot 21 à 23 verkocht.

GOM ÉLASTIEK. Niet onder de *f* 90.— te koop.

INDIGO. *Ordinaire* gold in de laatste veiling 10 à 40 cs. lager.

COCHENILLE. No. 4 werd in veiling met 20 à 35 cs. hooger betaald; No. 1 en 2 pari à 15 cs. lager.

TABAK. 1583 pak JAVA TABAK, aangevoerd per *Soerabaija-pakket*, zijn te Amsterdam tot onbekende prijzen afgedaan.

Aangekomen Passagiers.

Met het Nederl. Ind. stooms. *Oenarang*, kapt. H. Kramer, van Samarang: De heeren Arcken, Klinkers, des Sauvage, Meijer, Arnold, Deines, Hogeveen, Durand, mev. Sikkens, mevr. Hornung en mejufv. Tooiop.

NEDERLAND.

OUD-BEIJERLAND, 18 Sept. Er heeft alhier een betreurenswaardige diefstal plaats gehad. Een kind is in gevaar van te verdrinken; een in de nabijheid wonend jongeling springt geheel gekleed in het water, en heeft het geluk, het te redden, trekt daarna in een achter zijns vaders huis staand schuurtje drooge kleederen aan, waarbij hij zijn zilveren horologie, eene porte-monnaie met eenige geldstukken en een' brief op den grond legt. In de ouderlijke woning teruggekeerd, herinnert hij zich, die voorwerpen in het schuurtje gelaten te hebben, en wil ze halen, maar vindt niets dan den brief. Zijne huisgenooten vertellen hem, dat zij eene bekende oude vrouw, van omstreeks 80 jaren, gewoonlijk met wat koopmanschap in eene mandje rondventende, in het schuurtje gezien hebben, iets van den grond oprapende en in een mandje doende, hetgeen zij voor sprokkelen hielden. De jongeling geeft er dadelijk kennis van aan onze politie, die tegenwoordig uitmuntend is; een der politie-agenten gaat dadelijk naar de woning van de verdachte, om haar het verhelen van het gestolene te beletten, en laat door een' anderen politie-agent officiële huiszoeking vragen. De verdachte blijft niet alleen alles ontkennen, maar heeft zelfs de onbeschaamdheid, om aan het huis van den burgemeester, die afwezig was, eene klagt te doen tegen hare beschuldigers. Ook bij de officiële huiszoeking, door den kantonregter en waarnemenden burgemeester, blijft zij, onder de duurste eeden en verwenschingen, hare onschuld volhouden, totdat uit de asch van den vuurhaard eerst de ledige porte-monnaie, vervolgens het geld, in een lapje gewikkeld, en eindelijk het horologie te voorschijn kwam. Zij is dadelijk in verzekerde bewaring genomen, en den volgenden dag, met de overtuigingsstukken, ter dispositie van den officier van justitie te Dordrecht derwaarts gezonden, die haar dan ook gevangen gehouden heeft. Het feit is niet alleen om den hoogen ouderdom der verdachte betreurenswaardig, maar ook omdat zij door hare medemenschen tegen alle armoede zeer liefderijk en ruimschoots beveiligd werd.

— Als uitslag van het daaromtrent ingesteld onderzoek is gebleken, dat het bekende prachtig beschilderd plafond der vergaderzaal van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, op het Binnenhof alhier, in zoodanigen slechten staat verkeert, dat eene overschildering noodzakelijk geacht wordt. Om het oorspronkelijk plan der teekening echter niet verloren te doen gaan, is de heer Bruinisse, schilder alhier, belast met het vervaardigen van schetsen, welke later bij de herstelling gevolgd zullen moeten worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 September. — Uit Marseille worden eenige mededeelingen gegeven aangaande eene erfenis van zekeren heer Bonnet, die op Madagascar 75 millioen heeft nagelaten. De aartsbisschop van dat eiland had, zoo als reeds bekend is, geantwoord, dat het onmogelijk was, dat een Franschman zulk een fortuin kon hebben achtergelaten. De erfgenamen hebben daarop nadere inlichtingen ontvangen. Zekere Bonnet, een Franschman, geboren in het jaar 1720 in het departement Haute-Garonne begaf zich naar den volksstam der Howas, waar hij grooten invloed verkreeg en later koning werd. Hij werd door eene omwenteling onttroond, en begaf zich met een aanzienlijk vermogen naar Indië, waar hij zich te Calcutta vestigde, en met den handel een zoo groot vermogen verzamelde, dat hij eene nalatenschap naliet, welke op niet minder dan 75 millioen francs wordt geschat. Langen tijd daarna vernamen zijne nabestaanden, dat hij was gestorven. Zij reclameerden menigmaal, doch te vergeefs. Zij wachten thans slechts eenige papieren van Madagascar, om de nalatenschap te Londen geregtelijk te kunnen opvorderen.

PARIJS, 17 Sept. — De *Glaneur* van Saint-Quentin deelt het volgende mede. Een landbouwer van Haubourd is op het denkbeeld gekomen, ten einde zijne kalveren, schapen en varkens spoedig goed vet te maken, hun levertraan te geven. Hij nam eene proef op twee kalveren, acht schapen en twee varkens, en zijne verwachting werd verreweg overtroffen, want binnen 90 dagen waren de dieren vetgemest. Het vleesch was zeer malsch en wit. De varkens gebruikten 63 wigtjes per dag, de schapen 31, en de kalveren 50 wigtjes. De slagers, aan welke hij de dieren heeft verkocht, hebben hem dringend verzocht, met zijne wijze van vetmesten voort te gaan, daar zij nimmer beter vleesch hebben kunnen leveren.

— Een der vermaarde personen van dezen tijd, de dwerg Colibri, is Donderdag jl. in 30jarigen ouderdom te Autun overleden. Hij was te Schlamesdorf (Denemarken) geboren, en heette Christian Heinrich Brockstedt; zijn vader was dagloener. Meer dan 1200 menschen woonden zijne begrafenis bij.

PARIJS, 17 Sept. De *Gazette des Hôpitaux* geeft eenige bijzonderheden aangaande de voedingsmiddelen te Parijs en te Londen. Volgens dit verslag is het voedsel van den Londenaar degelijker, krachtiger en versterkender, dan dat van den Parijzenaar. Het verbruik van brood staat in beide hoofdsteden bijna gelijk, maar in Londen wordt, behalve het bakkersbrood, eene ontzaggelijke hoeveelheid meel in de keukens gebruikt. Te Londen wordt 20 procent meer vleesch dan te Parijs gegeten; het spreekt van zelf, naar verhouding der bevolking, die te Londen bijna het dubbele van die van Parijs bedraagt. Te Londen wordt tweemaal zooveel visch als te Parijs gebruikt. Er wordt echter te Parijs meer boter, melk, gevogelte en vruchten geconsumeerd dan te Londen. Van de koloniale producten speelt te Londen de thee, te Parijs de koffij de hoofdrol. Ook wordt in de Britsche hoofdstad oneindig meer suiker gebruikt dan te Parijs. Wat nu de dranken betreft, wordt in Londen het meeste bier, te Parijs de meeste wijn gedronken. In den jongsten tijd echter is te Parijs de consumptie van bier, en te Londen die van wijn sterk toegenomen. Gelukkig echter gebruikt Parijs veel minder sterken drank dan Londen.

ENGELAND.

LONDEN, 7 Sept. — Een te Baltimore gevestigd fransch haarkapper maakt thans buitengewoon goede zaken, door den verkoop van een geheel vreemdsoortig artikel. „Grijze-haren-water." Dit water dient niet, om grijze haren zwart of bruin te verwen, maar wel, om zwarte of bruine haren grijs te maken. Zoo als bekend is, is thans in het Noorden der Onvereenigde Staten de conscriptie uitgeschreven, en wordt elk middel te baat genomen, om zich daaraan te onttrekken.

LONDEN, 14 Sept. Tot nu toe zijn hier te lande reeds zes surrogaten ter vervanging van de katoen, of liever om bij die stof verwerkt de worden, aangeboden. Een daarvan, dat uit Schotland is ontvangen, is thans te dezer stede aan een onderzoek onderworpen; eene tweede stof is afkomstig van Liverpool, en eene derde uit het graafschap Derby. De twee laatstgenoemde zijn buitenlandsche producten. De te Liverpool vertoonde grondstof heeft dit op de andere vooruit, dat zij zoowel in ruwen, als in bewerkten staat is aangeboden. Uit Australië zijn gunstige berigten omtrent de katoen-cultuur ontvangen: 60 balen zijn van daar verscheept, terwijl te Sydney monsters zijn vertoond. wier qualiteit zeer fijn moet zijn.

— Gisteren werden in tegenwoordigheid van den hertog van Somerset te Shoeburyness zeer belangrijke proeven met geschut genomen. De eerste proef werd gedaan met het monster Horsfall-kanon.. Uit dit stuk werd een kogel van 270 ℔ met eene lading van 75 ℔ buskruid tegen eene schijf afgevuurd. die de wanden van den *Warrior* vertegenwoordigde, met het gevolg, dat de schijf in splinters vloog. De tweede reeks proeven werd genomen met Whitworth's 12 ponders veldstuk en 80 ponder scheepskanon, ten einde het doordringend vermogen van Whitworths nieuwe projectielen op ijzeren platen te constateren. Tot nu toe was bij alle proefnemingen gebleken, dat bommen, van welke soort ook, niet de minste uitwerking op ijzeren platen hadden, en men was hiervan zóó doordrongen, dat Denemarken, Pruissen en Rusland kanonneerbooten hebben gebouwd, bedekt met $2^1/_2$ duim dikke ijzeren platen, naardien men dit voldoende achtte, om ze tegen bommen, het hoofd-projectiel, dat in een' oorlog ter zee te vreezen is, te beschermen. Gisteren is echter overtuigend gebleken, dat die theorie geen steek houdt. Eene bom van den heer Whitworth, met ruim $11^1/_2$ ℔ kruid gevuld, werd uit een' getrokken 12 ponder, tegen eene 2 duims dikke schijf, gesteund door een eiken balk van bijna een voet dikte, afgevuurd, en drong zoowel door het ijzer als door het hout, terwijl eene 4 duims ijzeren schijf, waarop een eiken balk, ter dikte van 9 duim, met eene bout was bevestigd, aan eene bom van 70 ℔, daaronder begrepen de lading van ruim 21 ℔ buskruid, waarmede zij gevuld was, ook geen' weêrstand kon bieden.

— De *London Gazette* bevat verordeningen op de geattacheerden bij de diplomatie, door graaf Russell onderteekend. Daaruit blijkt o. a. dat zij, die zich aan de diplomatie wijden, niet beneden de 24 en niet boven de 26 jaren mogen zijn. Zij zullen een examen moeten afleggen in het correct schrijven, de Latijnsche, Fransche en Duitsche spraakkunst, als ook het vlug en gemakkelijk spreken der twee laatstgenoemde talen, vloeijend en correct vertalen van het Fransch in 't Engelsch en omgekeerd, de algemeene geschiedenis van Europa en Amerika van 1660 tot 1860, aardrijkskunde, rekenkunde, eerste gronden der wiskunst, het zeeen volkenregt enz. De titel van onbezoldigd attaché is afgeschaft. De attachés, die in buitenlandsche dienst treden, moeten onder den titel van tweeden secretaris een' proeftijd van vier jaren doorloopen, alvorens zij tot eene hoogere betrekking benoembaar zijn. Na dien proeftijd ontvangen zij eene bezoldiging van £ 150 's jaars, benevens vergoeding van reis- en verdere onkosten. Zij zullen minstens om de twee jaren van posten verwisselen. Deze en nog andere meer ondergeschikte bepalingen treden in werking met 1o. October e. k.

ITALIE.

(*Particuliere correspondentie.*)

FLORENCE, 2 Sept. Wanneer ik lang gezwegen heb, dan was het, omdat ik huiverde, de pen op te nemen. Wanneer ik aarzelde, u te schijven, dan deed ik het, omdat ik mij schaamde, Italiaan te zijn, na den noodlottigen, na den *door niets* uit te wisschen dag van Aspromonte.

Wat daar is voorgevallen, moet u bekend zijn. Hoe de toedragt van deze onverklaarbare, noodlottige gebeurtenis, of liever hoe hare drijfveêren te verklaren, weten wij hier niet. Ik voor mij althans vermeet het mij niet.

Was Aspromonte een vernieuwd Golgotha? bood het der menschheid andermaal een tooneel aan van bovenmenschelijke zelfopoffering, door laaghartigen ondank en vuig verraad beloond, — of heeft de held van Marsala zijnen glorieskrans bezoedeld, door zich tot een der medevertooners te vernlagen van een ellendig poppenspel?

Een tijd lang was die laatste gissing aan velen onzer niet vreemd, maar ieder oogenblik verliest zij aan waarschijnlijkheid. De berigten, de feiten spreken te duidelijk: Garibaldi is werkelijk gewond — gewond door een' kogel in den voet, en vrij ernstig; gewond door een schampschot in de zijde, ligter en van minder belang.

Ook Pallavicini (de *Correspondenza Franc-Ital.* zal het u bevestigen) werd getroffen.

En dan, die onder de wapens gevangen genomen strijders voor den roem, voor de vrijheid, voor de eenheid van hun vaderland, en voor het eenig middel, om die te beveiligen en duurzaam te maken — Rome's bezit als hoofdstad — die strijders weêrloos en als honden doodgeschoten; die op Sicilië gefusilleerde makkers van den grooten Garibaldi; die vermoorden in de straten van Genua en Livorno, die slagtoffers van Milaan, en dat vergoten burgerbloed, was dat alles *ook* een poppenspel?!

Of werpt eindelijk een telg uit het huis van Savoye, zijner vaderen waardig, het lang bewaarde masker af? Worden Mazzini's waarschuwingen bewaarheid, en hebben wij den druk onzer vroegere meesters slechts verwisseld om den nek te krommen onder de kuellender, *veel duurder*, huichelachtig met woord en eeden spelende, dwingelandij van den Sardiniër?

Of is hij zelf een slaaf en het werktuig slechts van één éénig man, — en heeft Europa voortaan maar één meester meer?

Was dat eene bloedige scherts, een bittere hoon, eene schampere voorspelling voor de toekomst van mijn arm vaderland, die zoogenaamde militaire grap, toen Victor Emanuel den titel dankbaar aannam van korporaal der Zouaven?

Neemt hij dien graad in ernst op?

Als dát zoo ware, dan zou de voorspelling van Napoleon I „dat geheel Europa binnen vijftig jaren republiek of Kozaks zou wezen", nu al reeds vervuld zijn, en in den laatsten zin, — men stelle dan voor *Kozaks: Zouaafs.*—

Doch hopen wij van neen.

Hoe het zij, zoo veel is zeker, dat, zoo lang de vrouw van een vreemd vorst als meesteresse durft te spreken over Italiaansche belangen; zoo lang eene Fransche keizerin durft zeggen: Italië sterve! Rome bezit het nimmer (*nuoja l'Italia, non avra mai Roma!*), zoolang Sardinische bajonetten de plaats van wet en regt hier innemen, zoolang (zoo als het geval is), onze dagbladen worden bedreigd met wederregtelijke, bloot feitelijke en door niets gewettigde inbeslagneming op een los bevel van den procureur-generaal, zoo zij het wagen mogten zich tot tolken der openbare meening te stellen; zoo lang die dagbladen, in stede van met juiste tijdingen en ruiterlijk uitgedrukte meeningen, nog slechts zijn opgevuld met protesten, onderhandsche processen-verbaal, klagten en beroepschriften, waarvan ieder, en telkens weêr een nieuw, het verslag inhoudt eener schending van domicilie, eener ongrondwettige aanranding der veiligheid van goederen en personen, ware geregtelijke huisbraken, en waarbij de bezworene constitutie van Italië als met voeten is getreden, — zoo lang dit alles de treurige waarheid is, en ons met rouw vervult, zoo laug kan geen Italiaan in vrede het hoofd op zijne peluw vlijen, en zeggen: „Heil mij, ik ben een vrij man."

Onder die klagten, — o dat wij slechts klagen kunnen! — zijn er, die onderteekend zijn door Hongaren, Albanezen, Grieken, Engelschen zelfs; de meesten zijn Italianen; opmerkelijk is het, dat nergens en in niets bij de jongste bewegingen van een' bemoeijelijkten Franschman wordt gewaagd, een enkelen consul mogelijk uitgenomen, en dan van den kant des volks, niet der regering.

Ziehier eene juistere voorstelling der feiten van Aspromonte, dan gij die in dagbladen kunt vinden.

In het boschrijk gebergte van Aspromonte eindigende, steunen de uiterste Apennijnen op de zee. Enkele kleine dorpen kroonen deze heuvelen, die, door vele nauwe dalen, kloven en engten doorsneden, een moeijelijk terrein opleveren voor militaire marschen.

Die moeijelijkheden te overwinnen, dit gebergte over te trekken met marschen, zoo snel mogelijk, om aan de andere zijde af te dalen in de uitgestrekte vlakte, met olijfboomen beplant, die de stad Palmi, eene plaats van 12,000 inwoners, omringt en daaronder ressorteert; dat was, ik weet het van zeer nabij, het plan van Garibaldi. Zóódoende kreeg hij aan zijne linkerhand den Monteleone, en had hij eene uitmuntende strategische positie kunnen innemen. Eenmaal dáár en zóóverre, had hij gemakkelijk de geregelde troepen kunnen ontwijken, vooral omdat Monteleone door de nationale garde, die voor Garibaldi was gezind, sterk bezet werd gehouden. Dan had hij door de Basilicata hier zijnen marsch voortgezet,

Hij werd echter door den heer Pallavicini ingehaald, terwijl hij met 2400 man eene vrij sterke positie, doch nog op den Aspromonte, ingenomen had.

Deze had zijn volk in twee kolonnes, elke van 1000 man, verdeeld.

Het volgende zijn feiten.

P. (ik kan dien naam niet best schrijven) sommeerde Garibaldi om zich over te geven.

Garibaldi liet antwoorden, dat hij liever vechten wou.

De strijd is lang en hevig geweest; men heeft *meer dan vier uren* gevochten.

In het geheel zijn er ongeveer twee honderd gewonden; dooden noemt men slechts negen op.

In den strijd kreeg Garibaldi een schot in den voet en een schampschot aan de regterheup. Ook de zoon van Garibaldi is, gelijk men reeds weet, gewond.

De soort der wonden, het meerder verlies der Garibaldisten dan van de bersaglieri, het eindelijk gedwongen wijken der vrijwilligers vond zijnen natuurlijken grond in de positie, die zij hadden ingenomen. Zij bevonden zich op eenen rondom open heuvel, en werden van beneden af bestookt.

De *Unita Italiana*, een blad, dat tot leuze had het voorstaan van het regt van vereeniging en vergadering, heeft, gelijk bekend is, zijne uitgave gestaakt. De onverschilligheid der natie, zegt het, nopens hare eigene vrijheden laten dit orgaan niet toe, verder zijne stem te doen hooren.

Men berekent, en deze berekening is nog verre beneden de waarheid, dat „het onderdrukken van den oproerigen Garibaldi met de zijnen (sic) nu reeds meer dan 30 millioen aan de natie gekost heeft!"

Voeg hierbij de winstderving.

DE TOEKOMST VAN HET ZUIDEN.

In het Europesche enthousiasme voor het Zuiden van Amerika begint eene kleine reaktie merkbaar te worden. Onder de vele oorzaken, welke dat vreemde gevoel hebben te weeg gebragt, staat in de eerste plaats blijdschap.

De altijd in bloei toenemende Amerikaansche republiek, welker hulpmiddelen even grenzenloos waren als hare ijdelheid, begon den staatkundigen in het oog te steken. De staatslieden zagen eene mogendheid verrijzen, welke te sterk werd tegenover eene enkele mogendheid, en het herhaalde toegeven aan dien grooten staat moest veranderen in haat, want het volk begon te gelooven, dat de nood daartoe verpligtte. De verdeeling der staten werd daarom aangezien als eene gelukkige gebeurtenis voor de geheele wereld; als eene ramp, welke, hoe smartelijk ook in hare omstandigheden, even als de Fransche revolutie of de Iersche hongersnood, hare eigene verdiensten met zich bragt. Om echter de gerustheid volkomen te maken, is het noodig, dat de fragmenten van het groote rijk staatkundig handelbaar worden, dat zij terug worden gebragt tot een punt, van hetwelk zij met veiligheid niet langer kunnen dreigen: doch het is nog zeer twijfelachtig, of dat ten volle is verkregen.

Het Zuiden ontwikkelt zich met snelheid tot eene strijdende mogendheid van den eersten rang, en deszelfs bewonderaars betuigen, dat het, zonder spijt te gevoelen, den stroom den overwinning zoude kunnen zien keeren, wanneer eenmaal deszelfs onafhankelijkheid verzekerd is. Wanneer, zooals de zaken thans staan, de vrede wordt gesloten, dan is het Zuiden ontegenzeggelijk de sterkste mogendheid in Amerika. Al de oorzaken, welke neden gelooven, dat het Zuiden op militair gebied zwak was, zijn een voor een verdwenen, en voor de vijfde maal is aangetoond, dat de aristokratie, hoeveel in andere opzigten daar ook tegen te zeggen valt, de beste regerende magt is. Van af het begin van den strijd handelde het Zuiden direkt, eensgezind en met eenen zonderlinge begaafdheid. Uit drie honderd duizend slaveneigenaars, welke allen gewoon waren om te regeren, en die allen met eenen militairen geest bezield werden door een hun allen dreigend gevaar, was het niet moeijelijk, om mannen te vinden, die in de werkelijkheid konden regeeren. Het toeval plaatste aan hun hoofd eenen man, die eene groote overmagt bezit, en na verloop van weinige weken was een bestuur ingesteld, hetwelk sterk is tot een zeker punt van despotisme. Gesteund door de populaire opinie en door de vrees voor het verlies hunner goederen, kon het gouvernement eene kracht ontwikkelen, welke bijna zonder wedergâ is. De geene eigendommen bezittende klasse der maatschappij werd bij het leger ingelijfd, de grondbezitters namen dienst als officier, en, na een jaar vechtens, was een half beschaafd volk in een goed georganiseerd en gedisciplineerd leger herschapen. Generaal Jackson staat aan het hoofd van een leger, dat best kan worden vergeleken met de geregeldste troepen. De Noordelijken zijn niet bij magte, om den Zuidelijken den pas naar Canada af te snijden. Bijna zonder toevoer van alle behoeften, van het Noorden afhankelijk voor de verkrijging van kanonnen en buskruid, wist de énergie der aanvoerders, geholpen door hun gezond en helder verstand, in het uur des gevaars in alles te voorzien. De Zuidelijke aristokratie, bekend om haren rijkdom, voorzag in alle behoeften. Zij vochten als Frederik de groote of als het committé voor de publieke veiligheid; al hunne eigendommen werden den oorlog toegewijd, op hunne inkomsten bepaalden zij zelf eene belasting, en trapsgewijs veranderde het geheele volk in eene strijdende massa.

En dit was te gemakkelijker, omdat de oorlog voor de massa der bevolking eene uitkomst was. Het exceptionele karakter van de maatschappij bragt er veel toe bij, dat de blanke man zich gemakkelijk tot soldaat deed hervormen. Gewoon om alleen de planters als grondbezitters te beschouwen, gehoorzaamde hij hen gaarne als officier, en, als het ware bezield met een fanatisme voor de slavernij, rukten zij met met eenen bijna godsdienstigen ijver tegen de abolitionisten op. Daar zij toch niet gewoon waren om te werken, verarmde het land niet door hun vertrek; de slaven, die altijd hadden gewerkt, bleven gelijk machines doorwerken. De arbeidende klasse was de eenige, uit welke geene rekruten konden worden getrokken.

Een stelselmatig despotisme, dat daaruit kracht schepte, dat het vrij over leven en dood mogt beschikken (dat vroeger het geval niet was; want toen beschouwde men den slaaf meer als eene zaak van waarde) bragt in de legerscharen orde, en daardoor vormde zich eene maatschappij in massa voor den oorlog. Overal stonden sterke en bekwame mannen op, die Jefferson Davis thans nog eenen krachtigen bijstand bieden. Drie bekwame generaals, Beauregard, Lee en Jackson bereikten een hoog standpunt. Er trad een minister van finantiën op, die, langs welken weg ook, zonder inkomsten al de uitgaven wist te bestrijden. Er werd een minister van Marine gevonden, [die, daar de bestaande zeemagt te klein was om zich met die van den vijand te kunnen meten, de wetenschap te hulp riep, en door zijne eerste proef al de gouvernementen van Europa in beweging bragt. De *Merrimac* werd vernietigd, doch niet, vóórdat zij de plannen van deskundigen ten opzigte van het oorlogvoeren ter zee had gewijzigd; door een gelijksoortig, doch gewijzigd vaartuig werd de tijdelijke contrôle op de Mississippi weder herwonnen, en thans worden zelfs nieuwe schepen aangekocht. Twee scheepsbevelhebbers deden zich kennen door hunnen moed en door hunne groote bekwaamheid, en, over alle natuurlijke hinderpalen heênstappende, wist het Zuiden eene krachtige, alhoewel nog niet voldoende, zeemagt bijeen te krijgen.

Doch afgescheiden daarvan, het gouvernement, in welks gebied de vijand vruchteloos alle pogingen aanwendt om het volk tot zich over te halen, *moet* wel bekwaam en ijverig worden ge-

handelt het Zuiden als een enkel man, die gedreven wordt door een werkend militair despotisme, hetwelk even deugdelijk is als dat van eenig ander land, en welligt veel verschrikkelijker. En thans schijnt het, dat de staat, aldus georganiseerd en in karakter veranderd, op het punt is, om zijne onafhankelijkheid te verwerven, en zich in gemeenschap zal stellen met andere rijken, hetwelk alles is, wat het nog noodig heeft om zijne militaire regelingen tot volkomenheid te brengen. Kan men nog twijfelen, dat het Zuiden een der grootste staten van de wereld zal worden? De Zuidelijke hoofden hebben altijd het denkbeeld bij zich gehad, dat de slavenhoudende staten, zooals Calhoun aanraadde, op eenen militairen grondslag konden worden georganiseerd, en de planters zullen de les niet vergeten, welke zij thans hebben gekregen. Het leger, dat hen belangrijk maakt buiten 's lands, zal hen ook een nieuw gevoel van veiligheid binnen 's lands geven. Een sterk en uiterst bekwaam despotisme zal een geregeld leger van 200.000 man leiden, de conscriptie zal met eenen ongehoorden spoed de leemten aanvullen, en de militaire magt zal zijn zamengesteld uit soldaten, die dat punt van beschaving hebben bereikt, waarop mannen, zonder hunne instinctmatige wildheid te verliezen, in staat zijn, om eensgezind te handelen, vooral daar zij door officieren worden gekommandeerd, die in een tal van veldslagen ondervinding hebben opgedaan.

Het Zuiden heeft geene vloot van houten schepen te verliezen, en uit de opbrengst van eenen katoenoogst brengt het honderd *Merrimacs*, bemand en gewapend, te water. De eigendommen van het land staan ter beschikking van het gouvernement, en moeten daarom tot versterking van het leger worden aangewend, want de uitgaven van dit jaar hebben het volk op te zware lasten gebragt, zoodat aan hetzelve later eenige verademing moet worden toegestaan. Wel verre van eene bron van zwakheid uit te maken, is het bewijs geleverd, dat de slaven een element van sterkte zijn, daar zij het Zuiden boven alle natiën der wereld in staat stellen om oorlog te kunnen voeren, zonder dat de industrie of de arbeid daardoor in het minst belemmerd wordt. Voeg bij dat alles eene geografische ligging, welke uitmuntend geschikt is voor uitbreiding, en vraag dan: hoe kan Europa eene dusdanige mogendheid beletten, dat het zich tot een groot rijk vormt? Door overweldiging? Een millioen Anglo — Saxers hebben dat te vergeefs beproefd. Door blokkades? Geene blokkade kan in gestrengheid of duur worden gelijk gesteld met die, welke het Zuiden heeft doorstaan. Door eenen zeeoorlog? Het Zuiden kan Mexico veroveren, zonder een schip in zee te zenden, en het beweegt troepen bij honderd duizenden in streken, waar Frankrijk geen tien duizend man naar toe kan zenden. Zonder nog te spreken van de herleving van den slavenhandel, zal het Zuiden zeker bezit nemen van Cuba, hetwelk Spanje tegen eene dusdanige magt niet kan verdedigen. Het zal dunkeren naar het bezit van Hayti en Europa zal niet veel moeite doen, om dat eiland te beschermen. Het Zuiden zal een begeerig oog slaan op de West-Indiën, waar de vrije zwarten eene voortdurende bedreiging daarstellen tegen het eerste beginsel van dezelfs bestaan, en Engeland kan elk oogenblik eenen vijand krijgen, die eene katoen crisis kan bewerken, en, voor het minst genomen, even ontzagwekkend is, als de Vereenigde staten immer waren. Het gebied over de landengte, het meest belangrijke punt van het Amerikaansch vastland, en bijna onmisbaar voor onze uitgebreide bezittingen in den Stillen Oceaan, moet aan die mogendheid komen, welke te gelijker tijd aan den Atlantischen Oceaan, aan de Golf van Mexico en aan den Stillen Oceaan zetelende, elk oogenblik 50,000 goed uitgeruste soldaten naar Nicaragua kan zenden, en welke, onder anderen bij de expeditie onder Walker, duidelijk den weg aanwees, langs welken de heerschzucht haar zal leiden.

Slaagt het Zuiden in zijne onderneming, dan zal, volgens menschelijke berekening, eene groote militaire aristokratie zich op het vaste land zetelen, van af den Potomac tot aan Panama, overal één onderworpen volk regerende, hetwelk van eenen meer of minder volmaakten staat van vrijheid zal zijn teruggebragt tot eene permanente en vernederende dienstbaarheid. Het Zuiden kan gedurende eenigen tijd een van de sterkste buitenlandsche mogendheden worden, het kan onze vrijheid in de Golf bestrijden, en onzen invloed in den Stillen Oceaan doen verminderen; het kan een magtig bondgenootschap aanbieden aan eenigen Europeschen vijand, en eene organisatie invoeren, welke onmogelijk te bereiken is door eenen staat, die op vrijheid gegrondvest is.

Dat is het vooruitzigt, hetwelk zich voor ons opent, en de vurigste bewonderaar van het Zuiden moet, met het oog daarop, aarzelen, om het zijne vriendschap te schenken. In het geheim vertrouwde men op twee zaken: — dat het Zuiden zou worden uitgeput, en dat eene slavenhoudende mogendheid altijd zwak moet zijn: — het bewijs is geleverd, dat men zich in beide gevallen deerlijk misrekend heeft. Het Zuiden heeft vele manschappen verloren; doch het leger is nog altijd sterk genoeg, en de legerhoofden hebben nog niets van hunne magt verloren. Het Zuiden heeft zich eene groote schuld op den hals geladen, doch het volk zelf heeft dat geld geleend, en zou in tijd van nood niet terugschrikken om dat op te offeren op het altaar des vaderlands. Het kan twee oogsten ter markt brengen, welker opbrengst spoedig alle verliezen dekt, en de slaven zullen de dubbele waarde verkrijgen van vroeger.

Wat de slaven betreft, zoolang zij gehoorzamen, zijn zij eene bron voor de militaire kracht, en de planters bezitten het geheim om hen te doen gehoorzamen. Ongestraft wapende Rome zijne slaven, en de mannen, die te Thermopilé vielen, haalden de Heloten over, om hun lot te deelen, en — zij werden vergeten. De slaven verligten den blanken hunne taak, en het Zuiden bestaat in werkelijkheid uit een militair despotisme, in hetwelk twee millioen mannen, bestuurd door vastberaden hoofden, altijd gereed staan om te strijden.

Is dat het *resultaat*, hetwelk zij, die ons van fanatisme beschuldigen, omdat wij het burgerlijke gouvernement ondersteunen, en getrouw blijven aan het beginsel van menschelijke vrijheid, zoo gaarne wenschen? (*Spectator*).

SCHEEPSBERIGTEN

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen van het schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Nov. 18	Ned. Ind.	Poespa.	Salimoen.	34	Boeleleng.	12 Nov.	geen.	Soerabaija.	...
„ 19	Z. M.	Samarang.	Luit. t/z. 1 kl. C. A. W. Halvenhout.		Batavia.	16 „	„	„	...
„ —	Ned. Ind.	Oenarang.	H. Kramer.	223	Samarang.	18 „	„	„	W. Cores de Vries.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Benam.	Namen der Scheepen	Gezagvoerdr.	Naar.
Nov. 19	Nederl. Ind.	Bark	Alnoer	Sech Achmat Ganam.	Banjermassing.
„ —	„	„	Asultanie.	Said Abd. Rachman Asegaf.	Sumanap.

In lading en ter reede liggende Schepen te Soerabaya.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LASTEN.	GEZAGVOERDERS.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Z. M.	Korvet.	Juno.	.....	Kapt. t/z J. J. v. d. Moore.	Wachtschip.	...
„	Stooms.	Gedeh.	.....	....	Opgelegd.	...
„	„	Phoenix.	.....	Luit. 1 kl. J. L. Nierstrasz.	...	...
„	„	Etna.	.....	„ 1 kl. van der Meulen.	...	...
„	„	Citadel van Antwerpen.	.....	Kapt. L. t/z G. P. J. Mossel.	...	...
„	„	Madura.	.....	Luit. t/z 2 kl. J. Greve.	...	...
Gouvernements	Stoomer	Hertog Bernhard.	.....	Stolte.	...	...
„	„	Draak.	.....	A. Smit.	...	...
Nederlandsche	Bark	P. Schoenmakers.	371	J. J. van Varelen.	In Reparatie.	Fraser Eaton & Co.
„	„	Nova Zembla.	382	A. J. B. Hordijk.	Nederland.	id.
„	„	Capella.	199	J. Kruisinger.	id.	id.
„	Schip	Jedo.	399	F. van Rossen.	id.	id.
Engelsche	„	Majestic.	251	J. Jones.	Ned. In Rep.	id.
„	„	Edouard Marie.	258	A. van der Kolf.	Nederland.	id.
Deensche	„	Treia.	461½	J. P. Sorenzen.	id.	id.
Nederl. Ind.	Stooms.	Kraton.	28	J. Martens.	In Reparatie.	W. Cores de Vries.
„	„	Padang.	181	....	id.	id.
„	„	Palembang.	158	M. H. Munnich.	...	id.
Nederlandsche	Bark	Eersteling.	384	C. de Zeeuw Bagchus.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
„	„	Hendrina.	297	J. van Breen.	id.	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
„	Schoen.	Mary Goddard.	165	F. W. Ridder.	id.	id.
„	Bark	Willem de Zwijger.	392	W. L. van den Dries.	...	id.
„	„	Johanna Elisabeth.	333	N. Burhoven Junius.	id.	Adam & Co.
„	„	Passaroeang.	291	J. C. Strootman.	In Reparatie.	E. Ten Brinck & Co.
„	Schip	Prins van Oranje.	478	J. Hensing.	Nederland.	Mc. Lennan & Co.
„	Bark	De Tweeling Zusters.	173	F. de Jong.	id.	id.
„	„	Catharina Maria.	398	F. R. Vomkens.	id.	Anemaet & Co.
„	„	Euterpe.	267	A. Kuipers.	id.	J. F. van Leeuwen & Co.
„	„	Koning Willem III.	223	A. J. de Jong.	id.	B. van Leeuwen & Co.
„	„	Holland.	287	B. Auffmorth.	...	B. J. van Eck & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaja van den 18den November 1862.

INVOER.

Van Timor Koepang per de Ned. Ind. schoener *Maria*, gez. Tjoeng Atin.

12 pic. karbouw hoorns, 176,42 pic. was, W. C. Nash & Co.

Van Nederland per het Nederl. schip *Holland*, gez. B. Auffmorth.

1 blikken trommel, Berghuis.
1 kistje instrumenten, H. Veen.
2 ks. sigaren, Anemaet & Co.
2 „ wijn en boeken, Bicker Modderman.
10 kn. wijn, 87 kn. manufacturen, B. J. van Eck & Co.
8 kn. en 10 bn. manufacturen, E. Ten Brinck & Co.
15 va. diversen en spijkers, Curtis & Dormaer.
12 kn. manufacturen, J. F. van Leeuwen & Co.
27 „ do. Mc. Lennan & Co.
15 „ do. 115 kn. diversen, 36 kn. wijn, 9 vt. en 2 kn. provisiën, 2 kn. kleederen, 1 kistje kaas, 12 vt. boter, Schimmelpenninck & Co.
1 piano en 1 orgel, van Jaroska Pohl.
105 kn. onbekend, B. van Leeuwen & Co.
1 kistje, Karthaus & Melchers.
5 kn., 50 ks. bitter, 42 kn. manufacturen en 1 kist sigaren Balhmann & Co.
50 kn. manufacturen, B. Kopersmit & Co.
1 kist do. J. E. Huigens.
4 kn. kramerijen, 4 kn. papier, 5 kn. aardewerk, 3 „ Gebr. Gimberg & Co.
25 bn. dekens, Hill Broekman & Co.
21 kn. wijn, 10 kn. genever, 180 hammen, 235 kn. meel, 18 vn. verwwaren 200 vn. boter, 140 „ manufacturen, Order.

Van Amoij per het Nederl. schip *Willem de Zwijger*, gez. W. v. d. Dries.

Eene lading diverse chinesche goederen, Tjan Soenze.

UITVOER.

Naar Banjarmassing per de Nederl. Ind. schoener *Alnoer*, gez. Said Jen bin Hassan Alhabassij.

2 kn. glas en aardewerk, 1 kist sigaren, 12 kn. rhijnwijn, 1 kist siroop, 6 kn. provisiën en 1 kist koopmanschappen, Torchiana & v. d. Elst.
20 kelders genever, Gebr. van Delden.
160 pic. klapper-olie, 4 pic. roode uijen, 9 pic. ijzeren spijkers, 5 kn. manufacturen, 20 kn. koopmanschappen en eenige kleinigheden, Arabieren en Chinezen.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 *f* 14½.—
KADJANG MATTEN *f* 7.—
ROTTING *f* 11.—
WISSELKOERS 104 % à 105 %.—

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk, zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

Gedrukt bij LE ROY & CO te Soerabaya